

mig, at der kan være en Fare for, at det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, ved sine Udtalelser har gjort det mere vanskeligt for adskillige Medlemmer her i Tinget at stemme for den foreslaaede Dagsorden. Det forekommer mig nemlig, at naar der her foreligger en tydelig Dagsorden, som enhver, der kan læse Dansk, har let ved at forstaa, bliver det hvert enkelt Medlems egen Sag at lægge lidt eller meget, hvad han finder for godt, ind i en saadan Dagsorden. Hvad der staaar her i Dagsordenen, maa enhver, der stemmer for Dagsordenen, vide, og det har han en moralsk Pligt til at vedkende sig. Jeg vil stemme for den foreliggende Dagsorden. Jeg er tilfreds med den ærede Ordførers Udtalelser, og jeg maa tilstaa, at jeg havde ønsket, man skulde have nøjedes med den ærede Ordførers Udtalelser, han er jo af Udvalget valgt til Ordfører. Det forekommer mig, at det vilde have været fuldt tilfredsstillende. Jeg vil altsaa anbefale Tingets Medlemmer at lægge ind i Dagsordenen, hvad man vil, efter som enhver enkelt synes, han opfatter Sagen.

Jeg skal føje til, at det er ingenlunde min Mening i mindste Maade ved disse Udtalelser at ville afkræfte Virkningen af denne Dagsorden, saaledes som jeg mener, den naturlig bør opfattes. Det er ingenlunde min Mening, thi jeg er, som jeg ogsaa udtalte ved Forslagets første Behandling, en Ven af den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslags Fremkomst og af denne Sag i det hele.

Sveistrup: Jeg vil bede det ærede Medlem, som tog Forbehold over for mine Udtalelser, sige mig, i hvilket Punkt jeg lagde noget ind i denne Dagsorden, som ikke findes i den. Det ærede Medlem udtalte sig i al Almindelighed om, at han ikke vedkendte sig min Udvikling af Dagsordenens Mening, men det lykkedes ikke, og det vil neppe nogen Sinde lykkes det ærede Medlem at paavise, at der ikke i Dagsordenen fandtes det, jeg har lagt ind i den.

H. Madsen: Naar jeg er gaaet med til at foreslaa denne Dagsorden, er det med den Forstaaelse af den, at den giver Frihed til alle Skolebestyrelser. Vi skulle vel lægge Mærke til, at over for private Skoler og Friskoler kan der ikke være Tale om at paabyde noget som helst eller indføre noget som helst. Det bliver vedkommendes egen Sag, om de ville optage

dette eller hint. Det, der staaar her, er kun et Ønske, Folketinget udtaler om, at man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, men det er ikke paa nogen Maade et Pres, man vil lægge hverken paa Skolemyndigheder eller paa de fri Skoler. Det er ud fra denne Opfattelse, at jeg har kunnet gaa med til at foreslaa denne Dagsorden. Uden at man vil gøre Skaar i Skolebestyrelsernes og de private Skolers fulde Frihed, retter man denne Opfordring til dem, om de ville have deres Opmærksomhed henvendt paa denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Byriel-Jensen: Jeg kan efter de sidste Udtalelser frafalde Ordet.

Ingvard Jensen: Der er vist ingen, der tvivler om, at Danmarks Lærerstand ikke staaar ligegyldig og sløv over for Spørgsmaal af en saadan Betydning som dem, der her drøftes: Spørgsmaalet om den Betydning, det har, at Folket bliver oplyst om den skadelige Virkning, Alkoholen har i vort Folk, og Spørgsmaalet om den Ulykke, den forfærdelige Sygdom, Tuberkulosen, foranlediger. Der er vist ingen, der tvivler om, at Lærerstanden gerne vil gøre sit til, at Oplysningen om disse Forhold bliver befæstet saavel hos Børnene som hos dem, de komme til at staa i Forhold til. Men dette er et. Et andet er, at Formaalet skulde være at indføre i Skolen Sundhedslære som et særligt Undervisningsfag. Jeg opfatter Dagsordenens Vedtagelse som et Ønske, der udtales om, at Lærerstanden vil gøre sig Umage for at udbrede saa megen Oplysning om disse Forhold i Skolen som muligt, og tillige en Opfordring til Ministeren om, at han f. Eks. vil lade affatte og omdele Haandbøger, der kunne være vejledende for Lærerne med Hensyn til det Arbejde, de i saa Henseende faa. Dette giver jeg min Tilslutning. Men dersom Formaalet skulde være — det antager jeg ikke, det er — et ligefremt Paabud om, at der skal være visse Timers Undervisning i disse Fag, vilde jeg anse det for højst uheldigt, og saa vilde jeg staa tvivlende over for, hvor Grænsen er for, hvad man kan paalægge Lærerne at undervise i. Der kommer jo stadig mere og mere frem. Et er det, at henlede Opmærksomheden paa, at det er vigtigt,